

Tro, tillid, overbevisning

Disse citater er udvalgt fra skrifter af
Hazrat Pir-o-Murshid Inayat Khan
stifteren af Sufi Order International.

For en mystiker er troen og tilliden den enestående kraft, som gennemstrømmer alt det skabte. For mystikeren betyder "tro" ikke en tro på en bestemt religion, dogme, ceremoni, bog eller lærer. Han mener tro og tillid - til og med uden beviser.

Tro og tillid er ord, der er meget lidt forstået, og ofte tillægges ordet tro religiøs betydning. Det er en forkert tolkning af ordet tro, der har fjernet den betydning, der burde være knyttet til dette ord. I virkeligheden er tro og tillid ikke alene nødvendige inden for religion, men er nødvendige i alle aspekter af livet. Med andre ord: Hvis jeg skulle udtale de ord, som har mest betydning her i verden, skulle det være ordene "tro og tillid". I Østen kalder de "tro" *yaqin* og et andet arabisk ord, som også bruges er *iman*.

Sand tro er selvtillid. Hvis der er noget, der kan kaldes Guds Nåde, så er det tro og selv-

tillid. Det kan man hverken lære eller udvikle. Det er noget, man har med sig. Man kan kun forstærke det ved at holde af det og nyde det. Det må udvikle sig af sig selv.

Der er meget helligt i verden. Det mest hellige er tro og tillid. Ikke tro og tillid til noget bestemt, men tro og tillid i sig selv. Tro og tillid kommer oppefra. Tvivl opstår nedefra, fra jorden. Derfor kaldes det ene himmelsk og det andet jordisk. Hvis en person er verdslig, er han mere tvivlende. Jo mindre verdslig, jo mere tro og tillid har han. Der findes mennesker, som på et tidspunkt var stærke i troen, som de imidlertid mistede. Man vil kunne se, at deres liv samtidigt ændrede sig fra at være mindre til at være mere verdslige. At være mere opslugt af denne verdens liv medfører tab af tro og tillid. Man kan sige, at tro og tillid er medfødt og instinktivt i den menneskelige natur. Tvivl er noget som man påfører sig.

Tro og tillid er så helligt, så det ikke kan videregives, det skal opdages inde i én selv. Men der findes ingen i denne verden uden tro. Den er blot tildækket. Men hvad tildækker den? En slags pessimistisk syn på livet. Der er folk som er pessimistiske udadtil, der er andre som er ubevidste pessimister, og som selv ikke aner, at de er pessimister.

Hvis et menneske savner tro og tillid, betyder det dog ikke at det savner tro og tillid i dybden af sit væsen. Troen er der, men dens sol er dækket af skyer. Når hjertet udsættes for verdens ydre ting, vil der altid rejses tvivl som vil lukke hjertet.

Der er ingen tvivl om, at tålmodighed er den første lære på troens vej, fordi det er tålmodigheden, der giver en styrke til at håbe.

Jeg husker velsignelsen, som min spirituelle lærer, min murshid, plejede at give mig, når vil skiltes. Og den velsignelse lød: "Må din *Iman* blive styrket". Den gang havde jeg ikke gjort mig mange tanker om ordet *Iman*. Tværtimod tænkte jeg som ung, er min tro så svag, at min lærer kræver at den skal styrkes? Jeg ville have foretrukket, at han havde sagt, må du blive oplyst eller må din kraft blive stor eller må din indflydelse brede sig eller må du vokse dig større og større og blive fuldendt. Men denne enkle ting, må din tro blive styrket? Jeg kritiserede ikke men spekulerede og spekulerede over det. Til slut indså jeg, at ingen velsignelse er mere værdifuld og vigtig end denne. Fordi enhver velsignelse bygger på en overbevisning. Hvor der mangler overbevisning er der ingenting. Hemmeligheden bag healing, udviklingens gåde, kraften bag alle bestræbelserne og vejen til spirituel virkeliggørelse, kommer alt sammen fra styrkelsen af den tro og tillid, som er en erfaring så stærk, at intet nogensinde kan ændre den.

Tro og tillid kan således ikke kaldes en tanke. Tro og tillid er den grundlæggende tilstand: En grund fra hvilken tanker skyder som planter. Hvis jorden ikke er frugtbar, kan planterne ikke vokse.

Ingen i denne verden har været i stand til at udføre store gerninger uden troens og tillidens kraft, enten han var general, forretningsmand, opfinder eller en religiøs mand.

Kraften som troen og tilliden giver er hinsides ord. Svagheden og armoden, som eksisterer ved manglen på tro, er meget beklagelig. Et menneske kan eje alt her i verden: ungdom, rigdom, bekvemmelighed, position og magt - hvis troen og tilliden mangler, er det ilde stedt.

Hvis nogen spørger om, hvordan man skal gå til værks, vil jeg tilråde at man undersøger alle forhold, falske såvel som sande, der fastholder eller tiltrækker en såvel på det ydre som på det indre plan. Vi må ikke være tvivlende eller mistænksomme. Kristus belærte os fra morgen til aften om troen, men den almindelige oversættelse af dette ord gør det ikke klart. Folk har ment, at det betød at tro på en præst, på en kirke eller på en sekt, men dette er ikke betydningen. Den sande betydning af ordet tro er tillid til een selv.

Hvorledes kan man finde tillid til sig selv, hvordan kan man udvikle den? Man kan finde tro og tillid ved at øve sig i selvtillid som det første, ved at styrke selvtillid også i de mindste forhold.... Efter at selvtilliden er blevet udviklet, er næste trin at stole på et

Yderligere information:

Sufi Ordenen Danmark

Nini Leick
tlf. 35 42 32 25

Inger Mundt
tlf. 38 74 33 13

Inge Farup
tlf. 45 80 35 42

andet menneske.... Tredie trin i udvikling af selvtilliden er tillid til det usete, at stole på noget, som man ikke kan se.

Tilliden bekræftes, ikke ved blind tillid, men ved omhyggelig indsigt i livet omkring os. Det højere selv kan således lige som en rytter til hest dirigere alle forhold og handlinger i det lavere selv. Tilliden forsvaret det medfødte behov i det højere selv, og jo mere tilliden udvikles, jo større er dens indflydelse gennem os - ud på alle vore omgivelser. Tillid avler tillid. Desuden skal tilliden dominere og styre fornuften; og den vil gøre det mere overbevisende jo mere vi indser, at hver tanke, behov og impuls, som kommer i vort hjerte, er fra Gud, for at fuldføre et af Guds egne højere formål.

Hvor der er tro og tillid, er der ingen overvejelser om der er midler eller ej til at virkeliggøre det ønske, der er opstået i ens sind. Overvejelser om midlerne er ligegyldige, når der er tro og tillid nok til at dyrke og forsvare tanken, at vande den og få planten til at gro og bære frugt, således at man en skønne dag vil kunne se dens virkeliggørelse.

Renhed i sindet er nødvendig. Sindet må renses for al frygt, bekymring og angstelse og for enhver form for falskhed, fordi alt dette forhindrer sindet i at sanse Gud. Når sindet er fuld af tro, tillid, kærlighed, renhed og styrke og er fokuseret på Guds ideal, vil mennesket modtage indsigt, inspiration og vejledning direkte til alle livssituationer, som det møder.

Troen på Gud har to aspekter. En måde at tro på Gud er: "Måske er der en Gud" eller "Det andre tror på, tror jeg også på". Vedkommende kan ikke tænke sig til Gud, eller kan ikke se Gud for sig. Gud er måske i himlen. Om Han eksisterer ved vedkommende ikke. Det andet aspekt af tro er at realisere Guds nærvær, ikke kun i himlene, men i ens egne omgivelser. Når et menneske kommer hertil, bliver troen og tilliden en levende størrelse.

Tro kan forklares ud fra 4 forskellige niveauer. En tro kommer af styrken i det kollektive: "Hvis min nabo tror på et eller andet, må det vel være sandt, så må jeg også tro på det"... Den anden form for tro er ikke afhængig af det kollektive, men afhænger af et menneskes tænkning. Han udtænker sin tro, og han forstærker sin tro ved at forstærke sin tænkning... Den tredje form for tro er overbevisning. I dette stadium tror man ikke kun baseret på fornuft, men også på indsigter, ikke blot teoretiske, men opnået ved indre erfaringer. Man har tillid til hvad ens sjæl opfatter og hvad ens sjæl fortæller én. Det er ud over de almindelig kræfter at komme frem til denne tro og tillid. ... Den sidste form for tro og tillid er ikke længere tro, det er virkelighed. Hvis det er tilstrækkeligt for os at tro, hvad andre tror, og hvis vi er tilfredse med det, er det tilstrækkeligt til vores formål. Men hvis der er et ønske i vores sjæl om at opnå en tro, hvor tvivl ikke eksisterer og hvor alt ses så klart som i dagslys, så må man finde veje for at forstærke det. Hvad sufismen lærer os og hvad sufismen stræber efter, er derfor at komme fra den kollektive tros stadium til stadiet, hvor alt er klart som dagslys.